

VOCEDIPADREPIO.COM

NEE DAT IS NIET HET GEVAL

Door Br. MARIANO DIVITO, OFM CAP.

Er is helaas nog altijd teveel armoede in de wereld. De statistieken die ons dagelijks door de kranten en de TV worden getoond, zijn schrikbarend en genadeloos: één miljard mensen (vooral kinderen) zijn ondervoed of krijgen nauwelijks te eten en dat in een wereld waarin dagelijks tonnen voedsel worden weggegooid of verspild. Talrijke organisaties, religieuze zowel als seculiere, bestrijden met grote overtuiging en edelmoedigheid de vele vormen van armoede die de wereld teisteren.

De H. Vader heeft in het eerste jaar van zijn pontificaat geen gelegenheid onbenut gelaten om de absolute prioriteit te bevestigen van de liefde en de werkelijke aandacht, die gegeven moeten worden aan de minstbedeelden van deze wereld, zodat de Christelijke boodschap niet verwatert tot een soort hovaardige verwijzing naar haar eigen verleden, hetgeen voor de huidige tijd van geen betekenis is.

Echter... kan men de armoede bestrijden en haar tegelijkertijd

voorhouden als de weg naar de volmaaktheid in de zending van de Kerk? "Hoe gaarne zou ik een Kerk zien die arm is en vóór de armen" zei Paus Franciscus op 16 maart 2013 tot zo'n 6000 journalisten een paar dagen na zijn uitverkiezing.

Dat was een profetische visie, die hij verder uitwerkte in zijn eerste Apostolische Exhortatie *Evangelii Gaudium* van 24 November 2013.

"Wij denken misschien, dat deze 'weg' van de armoede de weg van Jezus was en dat wij die Hem navolgen de wereld kunnen redden met louter menselijke hulpbronnen, maar dat is niet het geval" (Vastenboodschap van Paus Franciscus 2014).

Dat is niet het geval. Hoe kunnen wij dan de dringende behoefte om te "handelen", met weinig kans op het bereiken van ons doel, vanwege de vele afgrijselijke netwerken van onrechtvaardige processen die het aanzien van de mensheid verwonden en ontsieren, hoe kunnen wij die drang dan verzoenen met de even noodzakelijke evangelische voorkeur voor het "arm" zijn? Naar wie moeten wij kijken en waar moeten we beginnen?

Wij moeten weer bij Christus beginnen! De armoede van Christus is de grootste schat die we bezitten. Sint Paulus zegt reeds: "Hoe Jezus Christus om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij rijk zoudt worden door Zijn armoede." (2 Korintiërs 8,9)

De Kerk, wij Christenen en ook ik zou willen zeggen, dat elke man en vrouw van goede wil, al het mogelijke kan en moet doen, om met alle beschikbare middelen en overal de ongelijkheden, onrechtvaardigheden, discriminaties en machtsmisbruiken te bestrijden, die de oorzaak zijn van armoede en gebrek in zeer grote delen van onze planeet.

Maar... en dit is het eigene van de Christen, hij zal nooit vergeten, dat achter al zijn daden de mens zit, de hele mens: zowel lichamelijk, als moreel en geestelijk.

Ja! Armoede naar het voorbeeld van Jezus Christus kan menselijke ellende en ontbering, die volgens de Paus niet samenvallen met wereldlijke armoede, bestrijden en overwinnen. Het geloof kan hierbij een groot verschil uitmaken.

Naast brood wordt ons gevraagd om ook dat spirituele aanbod te geven, dat voortkomt uit onze dankbaarheid voor wat wij zelf hebben ontvangen en dat ons inspireert om aan het werk te gaan en nieuwe wegen van evangelisatie en menselijke steun in te slaan. De komende vastentijd als voorbereiding op Pasen zal een gemiste kans zijn, als wij ons niet minstens ernstig afvragen hoe wij door "arm te zijn" anderen kunnen verrijken.

Is dit iets onmogelijks? Nee dat is niet het geval!

Fr. Mariano Divito